

Використання тестування в процесі підготовки фахівців

Вінницький національний технічний університет

В статті наводиться історія виникнення методики тестування, проводиться опис тестування як невід'ємної складової у процесі підготовки фахівців, аналізуються основні цілі та типи тестових завдань.

Ключові слова: тестування, тест, психологія, педагогіка.

Testing in the process of specialists prepearing

This article describes the history of testing technique, testing as an integral component in the process of specialist prepearing, analyzes basic purposes and types of test tasks.

Keywords: testing, test, psychology, pedagogy.

Відомо, що термін «тест» походить від англійського слова «test» - випробування, проба. Історія зберегла ім'я людини, який першим використовував слово «тест» в якості наукового терміну, що позначає психолого-діагностичну методику. Це заслуга американського психолога, першого в світі професора психології Кеттелла Дж. М. (1860-1944).

У педагогічній практиці тести використовувалися набагато раніше. У ряді джерел можна знайти згадку про те, що тести були вперше застосовані в 1862 році у Великобританії. З метою перевірки знань учнів учитель Грінвічській школи Фішер Дж. створив градуйовану книгу, яка містить питання-завдання і відповіді на них (учні повинні були вибрати правильну відповідь). Книга Фішера охоплювала такі предмети як граматику, математика, французьку мову, святе письмо, загальна історія, малювання та інші [1].

За визначенням, педагогічний тест являє собою систему взаємопов'язаних завдань специфічної форми, певного змісту, зростаючої складності, що дозволяють надійно оцінити знання та інші цікаві для педагога характеристики особистості. Розкриємо це визначення докладніше. «Система взаємопов'язаних завдань» означає, що в тесті зібрані тільки такі завдання, які володіють такими властивостями:

- а) загальна приналежність до однієї і тієї ж навчальної дисципліни;
- б) взаємозв'язок, виявлений кореляційними методами;
- в) взаємодоповнюваність і впорядкованість з точки зору складності.

За формою тестові завдання являють собою не питання чи задачі, а завдання, сформульовані у формі тверджень, які, в залежності від відповідей, можуть перетворюватися в справжні або неправдиві висловлювання. Традиційні питання, навпаки, істинними або помилковими не бувають, а відповіді на них бувають настільки невизначеними та багатослівними, що для виявлення їх істинності без використання сучасних інформаційних технологій потрібні великі витрати інтелектуальної енергії та викладацької праці. Отже, сучасні форми організації навчального процесу передбачають застосування комп'ютерів для тестування та контролю репродуктивного навчання [2].

«Певний зміст» передбачає включення в тест тільки такого матеріалу, зміст якого знаходився би у відповідності до змісту навчального матеріалу. Порушення цієї вимоги призводить до погіршення

якості тесту аж до того моменту, коли можуть виникнути питання про мету тесту і про те, що і як він вимірює.

«Зростаюча складність» тестових завдань дозволяє 3-5% студентів, що тестуються, «завалюватися» на найлегших завданнях, інші – на наступних, студенти середнього рівня підготовленості можуть відповісти правильно лише на половину тестових завдань і, нарешті, тільки 1-3% студентів мають змогу дати правильні відповіді на завдання, що розташовуються в кінці тесту.

Цілі тестового контролю можна розділити на кілька видів. Так, до цілей першого виду відноситься формування знань, понять і систем понять, термінів, законів, гіпотез, наукових фактів, моделей і методів. Цілі другого виду формують вміння застосовувати теоретичні знання при вирішенні завдань і проведенні експерименту. Цілі третього виду включають вміння і навички класифікації (порівняння, аналізу, систематизації), їх узагальнення. Цілі четвертого виду характеризують вміння організувати експеримент, висувати і перевіряти гіпотези, формувати висновки, знаходити закономірності. Цілі п'ятого виду націлені на розвиток дидактичного підходу до явищ, самостійності суджень, цілеспрямованості пізнавальної діяльності, тобто на формування професійно-значущих якостей особистості.

Найбільшого поширення в практиці отримали чотири основні типи тестових завдань:

1. Закрита форма тестових завдань, яка характеризується тим, що до завдання надаються готові відповіді один з яких є правильним. Це ставить людину в умови цілком конкретної відповіді.

2. Відкрита форма тестових завдань, що представляє собою твердження з невідомою змінною, що використовується для перевірки основних понять, законів, фактів. Відповідь заданої форми тестового завдання визначається у вигляді одного (рідше двох) ключових термінів. Відкрита форма тестового завдання не містить підказок, не нав'язує варіантів відповідей, що дозволяє сформулювати їх у вільній, відкритій формі.

3. Завдання «на відповідність», суть яких полягає в необхідності встановити відповідність між елементами двох множин.

4. Завдання на «встановлення правильної послідовності», що створені для перевірки володіння послідовністю дій, процесів, операцій, суджень, обчислень [3].

Отже, проаналізувавши основні методи та принципи тестувань можна зробити висновок, що дані системи надають зручні засоби педагогам у процесі перевірки якості знань майбутніх спеціалістів, забезпечуючи при цьому досить швидкий та прозорий процес визначення рівня володіння матеріалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Федоров Е. Что такое тест? // Мир образования. 1997. – № 6. – С. 20–22.
2. Кобилянський О. В. Теоретичні засади формування компетенцій з безпеки життєдіяльності у студентів економічних спеціальностей : монографія / О. В. Кобилянський, С. В. Дембіцька, І. М. Кобилянська. – Вінниця : ВНТУ, 2014. – 264 с.
3. Лаврентьев Г. В. Инновационные обучающие технологии в профессиональной подготовке специалистов / Г. В. Лаврентьев, Н. Б. Лаврентьева. – Барнаул : Изд-во Алтайского государственного университета, 2002. – 146 с.

Гаврилюк Роман Александрович, студент групи ІІІ-136, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: roman.gavriliuk@gmail.com

Демчук Сергій Васильович, студент групи ІІІ-136, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: serheydemchuk@gmail.com

Кобилянська Ірина Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри БЖДПБ, Вінницький національний технічний університет, Вінниця.

Gavryliuk Roman O., Student of Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: roman.gavriliuk@gmail.com

Demchuk Serhiy V., Student of Department of Information Technology and Computer Engineering, Vinnytsia National

Technical University, Vinnytsia, e-mail: serheydemchuk@gmail.com

Kobylianska Iryna M., PhD, assistant professor of Department of Health and Safety Studies, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa.